

[Madsen-Mygdal.]

forsømmer nogen som helst Lejlighed til at fremstille sig som Kronens eneste sande Ven og Vogter, medens alle vi andre er nogle lumske og landsskadelige Nedskæringsmænd. Jeg skal hertil kun sige, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan holde nok saa mange Taler af den Slags, vi har hørt i Dag, fra denne Talerstol, og Regeringen kan udstede nok saa mange Erklæringer, men det faktiske er dog det, og det vil uvægerlig ske, at hvis Regeringen fortsætter den økonomiske Politik, den har ført indtil i Dag, vil Kronen vedblive at falde. Det er ikke en Økonomisk Politik, der er i Overensstemmelse med Husmandens Liv og Økonomi ude paa den jydsk Hede. Den Økonomi, der i Dag opretholder samme Udgifter i de offentlige Kasser og endogsaa, som vi har set det paa Finanslovsforslaget, lader dem stige i en Tid, hvor den danske Nations Indtægter og dermed ogsaa faktisk den offentlige Husholdnings Indtægter er meget nær halveret, det er ikke en Økonomi, der svarer til det Liv og den Økonomi, som den jydsk Husmand tvunget af Omstændighederne fører i Dag. Og jeg siger, at hvis den nuværende Regering ønsker at fortsætte denne Politik, kan man udstede nok saa mange Erklæringer om, at Kronen skal holdes oppe, men hvis Fagforeningerne ved Siden af fastholder den samme Tarifpolitik uden Hensyn til, om der er Penge til Dækning af Produktionsomkostningerne, tør jeg sige med Sikkerhed, at saa vil Kronen uvægerlig falde ogsaa i Fremtiden. Kærnen i Valutaproblemet er og bliver dette, at enten maa Udgifterne sættes ned, saa de svarer nogenlunde til vor Nations Indtægter, eller ogsaa vil Kronen falde. Det lader sig ikke gøre at undgaa begge Dele.

Jeg vil henstille til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han retter Blikket udad og ser paa andre Lande i vor Nærhed. Jeg vil anbefale ham at se paa den Valutapolitik, der føres i Sverige, hvor man aabent og klart erklærer: Formaalet for vor Valutapolitik, den Politik, vi fører for vort Pengevæsen, skal være, at vi holder Priseniveauet oppe. Eller man kan betragte England, det Land, der først forlod Guldet, fordi det var en Nødvendighed, og hvis Parlament enstemmigt erklærer, at der skal føres en Pengepolitik, saadan at Folket kan leve og kan arbejde. Jeg tror ogsaa, at vi her i Landet er i en saadan Tilstand, at vi kommer til at sætte det som Nummer eet, at vort Folk kan leve og kan arbejde.

Vi kan snart hverken leve eller arbejde her i Landet under den Spændetrøjepolitik, der føres i Øjeblikket, og til denne Politik hører ogsaa dette, at vi lever under en Kreditnød, som den nuværende Slægt ikke har oplevet Sidestykke til.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen henvendte sig direkte til mig med en Kritik over Sparekasserne her i Landet. Nu vil jeg sige, at jeg har ikke Indflydelse paa Sparekassernes Politik, ikke mere end det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, maaske ikke en Gang saa meget, jeg ved ikke, hvilken Indflydelse det ærede Medlem har. Men selv det ærede Medlem vil dog vist være enig med mig i, at det er en Nødvendighed for Sparekasserne, hvis ikke der skal komme et fuldstændigt Sammenbrud, at de kan holde deres Indlaan. Det ærede Medlem har vist den Opfattelse, at Renten er noget, man kan fastsætte saadan ud i Luften, uden Hensyn til, om der er Tilbud om Penge, men vi kan ikke spise vor Kapital op, som vi gør det hver Dag her i Landet, og saa stadigvæk stille Krav om billig Rente. For Sparekasserne er det, hvis de føler deres Ansvar og vil undgaa det Sammenbrud, som uvægerlig vil følge, hvis Indskyderne tager deres Penge ud, virkelig nødvendigt at tage Hensyn til de faktiske Tilstande. Hvad gjorde Københavns Kommune, da den skulde laane 50 Mill. Kr.? Hvor var det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen henne med den Tale, han nys holdt her, den Gang da Københavns Kommune udbød 50 Mill. Kr. til en Rente af over $7\frac{1}{2}$ pCt.? Da synes jeg, det ærede Medlem skulde have staaet her paa Talerstolen og have holdt denne Tale. Hvorledes skal Sparekasserne holde Renten nede, naar den offentlige Økonomi er af den Beskaffenhed, at den stadig skal laane, og naar vi har set Staten nu komme og laane til en Rente af $5\frac{1}{2}$ pCt.? Sparekasserne har aldrig givet $5\frac{1}{2}$ pCt., i hvert Fald kun rent undtagelsesvis — jeg kender i øvrigt ikke noget Tilfælde derpaa —, men selv Staten, der dog skulde kunne opnaa de bedste Laanebetingelser, den frister med en Rente paa $5\frac{1}{2}$ pCt. og kan endda ikke faa hele Laanet tegnet. Er det saa egentlig rigtigt paa sin Plads, at det ærede Medlem her vender sig med saa stærke Ord til Sparekasserne og siger, at de skal værs'god sætte deres Rente ned? Ja, det kan de gøre, men hvad bliver saa Resultatet, saa længe de offentlige Kasser lokker med helt andre Renter? Det bliver, at Pengene forsvinder, og at Sparekasserne har ingen Penge, for de har opfyldt deres Funktion,